

Udvalget, som, saavidt jeg seer, ikke er tilstede, udtalte sig, skjøndt han ellers hører til Lærerstanden, ikke videre fordeelagtigt om Betydningen af Sang ved første Behandling, og jeg har formodet, at dette maaskee har kunnet foranledige, at Sang her var kommen ud; men da det efter min Formening har en meget stor Betydning for den Virksomhed, Almuelæreren skal udsolde, om han kan veilede Børnene i Sang, forekommer det mig, at vi bør opstille det, naar § 3 skal blive staaende, hvad jeg ogsaa helst kunde ønske, som Fordring, at han skal examineres i Sang, naar ikke Hovedkarakteren derefter ned sættes eller forhøjes. Naar dette skeer, vil jeg meget anbefale Udvalgsforslaget under Nr. 9; thi det forekommer mig, at det er uforløbent at lade Slutningen af § 7 staae, og det vilde være mig hjært, om de to ærede Udvalgsmedlemmer, der ikke have fundet sig foranledigede til at tiltræde dette Forslag, vilde finde sig tilfreds stillede ved mit Forslag, naar Sang bliver tagen med, og saa gaae bort fra det andet, saa havde vi ikke disse særegne Bemærkninger, der ere overflødige, saameget mere, som der staaer i § 3 sidste Stykke, at Karakteren for andre Fag kunne opstilles særskilt. Jeg billiger ganske det Forslag, der er stillet af et Mindretal i Udvalget under Nr. 4, nemlig at en enkelt Karakter ikke skal kunne rejicere, men samme Mindretal vil indbrømme mig, at mit Underændringsforslag er fuldkommen correct; thi det er selvfølgelig, at der gives kun en Talstørrelse, der bestemmer, om Vedkommende bestaaer eller rejiceres; men jeg skal ikke tilbageholde den Bemærkning, at, naar man ikke angiver Tallet for Karakteren, kan Scalaen godt stilles saaledes, at dette ingen Betydning faaer, saa at alligevel en enkelt Karakter kan rejicere; men det vil sige, det vil blive en saa urimelig Scala, der ganske vil gaae bort fra de hidtil fulgte Regler, baade efter det ene og det andet System, at man ikke antager, at den vil blive opstillet, men den kan opstilles, selv om Forslaget bliver vedtaget. Under Nr. 9 paa Bladet Nr. 85 har jeg tilladt mig at foreslaae at forandre „i Juli Maaned“ til „i Tiden fra 1ste Mai til 1ste Juli efter Ministeriets nærmere Bestemmelse, der træffes for 3 Aar ad Gan-

gen.“ Jeg vil indbrømme den ærede Ordfører, at, selv om mit Forslag bliver vedtaget, var det næsten nødvendigt at forandre Marts i § 8 til Januar, og jeg seer ikke nogen Ulempe, om man satte 1ste Januar istedetfor Udgangen af Marts. Jeg har stillet dette Forslag, fordi jeg ikke troer, at den 1ste Juli er nogen heldig Aarstid; det er i den meest varme Tid, da det tager Juli og August Maaned med. Naar der derimod gives vedkommende Regjering Frist til at vælge denne Tid i Overeensstemmelse med de Medlemmer af Examenscommissionen, som dertil findes valgte, vil Tiden kunne træffes, efter som det passer sig bedst for de vedkommende Medlemmers øvrige Virksomhed, og det maae vi selvfølgelig ogsaa tage Hensyn til, da vi ikke agte at give saadanne Censurer nogen fast Ansættelse, ikke oprette 8 nye Embeder, men kun at give dem et Honorar for deres Virksomhed. Jeg har tilspøiet „for 3 Aar ad Gangen“, fordi de skulle vælges for 3 Aar ad Gangen, og at der saaledes ikke behøves nogen Forandring for den Tid, de ere valgte, og saa desuden, fordi de, der forberede sig til Examen — hvilket medtager omtrent 3 Aar — saaledes kunne vide, til hvilken Tid Examen begynder. Jeg troer ikke, at det er i mindste Maade forbundet med Ulempe at give Regjeringen frie Hænder i den Henseende. Forslaget under Nr. 12 paa Bladet Nr. 85 af 2 ærede Medlemmer til en anden Affattelse af § 8 agter jeg at stemme for. Det forekommer mig, at det, der holder sig til den tidligere Bestemmelse, er heldigere end Udvalgets, og Udvalgets medtager Mere, end hvad der kan anses for forløbent og hensigtsmæssigt. Derimod kan jeg ikke stemme for de samme ærede Medlemmers Forslag under Nr. 6; det er faare langt fra, at man derved stiller samtlige Examinander under lige Forhold, saare langt fra. Lærerne ved de kongelige Skoler og Seminarier skulle examinere, men Ministeriet kan give private Seminarielærere samme Ret, imedens Lærerne for de øvrige private Dimittender selvfølgelig ikke kunne faae en Begunstigelse, der svarer dertil; desuden vilde det være forbundet med ikke liden Ulempe, ja, jeg siger, det er næsten praktisk umuligt. Nu indkalbes da Examinanderne efter Bogstabsfølgen; i eet Hold har man en